

புதிய அவையம்

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஆக்க இலக்கியக் கூறுகள்

முனைவர் க.சிவசந்திரகுமார்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் - 635 601

கட்டுரை பெறப்பட்டது: 25.11.2017

ஏற்கப்பட்டது : 18.12.2017

முன்னுரை

ஆக்க இலக்கியக் கவிதைகளை அணுக 'இடைவெளி', 'மௌனம்'; எனும் இருகூறுகள் இன்றியமையாதன. ஆக்க இலக்கியம் எந்தவொரு சமூகச் சிக்கலையும் மனித நடத்தை முறை, உலக நடைமுறை பற்றிய கொள்கைகளின் பகைப் புலத்திலேயே விளக்க முற்படும் என்ற கா.சிவத்தம்பியின் கருத்து நினைவு கூரத்தக்கது.

ஆக்க இலக்கியக் கூறுகளான 'இடைவெளி', 'மௌனம்' நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளனவா என்பதை ஆராய்தல் அவசியமாகும். இக்கட்டுரை அதனையே முதன்மைப் பணியாகக் கொண்டுள்ளது. நாட்டுப்புற முறைக் கும்மிப் பாடல்களில் ஆக்க இலக்கியக் கூறுகளின் தாக்கம் சிந்தனை அடிப்படையில் சரிக்குச்சரி பொருந்தியுள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாட்டும் கவிதையும்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வாய்மொழி இலக்கியங்கள். இவை ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. ஏட்டில் எழுதிய கவிதைகள் பல உள. அவற்றுள் சில கவிதைகளாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. கவிதை, செய்யுள், பாட்டு போன்றவை வேறு வேறு வடிவங்கள்; ஒன்றை மற்றொன்றுடன் குழப்பலாகாது என்பார் க.பூரணசந்திரன் (2008.ப.33). கவிதை வேறு, செய்யுள் வேறு, பாட்டுவேறு இவற்றுள் கவிதை முதன்மையானது. கவிதையும் பாட்டும் ஒன்றல்ல. கவிதையும் செய்யுளும்

வெள;வேறானவை. 'கவிதைக்கு அடிப்படை 'செறிவு'; 'இறுக்கம்';; ஆழ்ந்து சிந்தித்தலாகிய அனுபவம் நோக்கிய பயணம். ஆயின் பாட்டுக் கேட்போரை நோக்கியது; எளிமையான செய்திகளைத் தான் பாட்டில் கொண்டு வர முடியும். செறிவான வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பாட்டில் கொணர இயலாது' (2008.ப.36)

கவிதை 'அனுபவம்' நோக்கிய பயணம் அனுபவத்தை வாழ்க்கையாகக் கொள்ளலாம். 'அனுபவம்', 'உணர்வு' எனப்படுபவை எழுத்தாளனைப் பாதித்த சமூகச் சிக்கலின் பாற்பட்டனவே. எழுத்தாளன் ஒருவன் சமூகச் சிக்கலைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபடாதோர் புரிந்து கொள்வதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. எனவே, சமூகச் சிக்கலைப் பற்றி இருவகையான புரிதல் ஆக்க இலக்கியக் காரனுக்கு, அதாவது, எழுத்தாளனுக்கு அவசியமாகும். இது தான் சிக்கல் என்று,

1. கல்வி நிலை நின்றும்
2. உலக நிலை நின்றும் எழுத்தாளன் உணர

வேண்டும். அத்துடன் ஆக்க இலக்கியக் காரர்களுக்குச் சமூகச் சிக்கல் பற்றிய தெரிவும், அதை இலக்கிய நிலைப்படுத்தும் திறனும் இருத்தல் வேண்டும் என்பார் கா.சிவத்தம்பி (2011.பக்.12,13)

நாட்டுப்புறப் பாடலும் ஆக்க இலக்கியமும்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நெகிழ்ந்த தொடரமைப்பைச் (குசநந Phசயளந பநசெந) சார்ந்தவையாகும்.(2002.ப.31) இவற்றைப் பல வகைகளாக அறிஞர்கள் பகுத்துக் காண்பர். சடங்குகளும் பாடல்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன அந்த வகையில் முளைப்பாரிச் சடங்குகள்1 முளைக்கும்மியுடன்2 தொடர்டையன. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் 'முளைக்கும்மிப்பாட்டைக் 'கொண்டாட்டப்பாட்டு', 'சமயப்பாட்டு' எனும் இருவகைமையில் அடக்கலாம். இப்பாடல்கள் வாய்;பாட்டால் (குழசஅரடயந) ஆனவை. 'வாய்பாட்டு'(குழசஅரடயந) என்பது பெரும்பாலும் எவ்வித மாற்றமுமின்றி ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்தும் சொற்றொடராகும். (2002. ப.82)

சிந்தனை, பாடும்பாட்டு என்ற இரண்டிற்கும் பிறந்த குழந்தை வாய்பாட்டாகும் (ஐடினை) சிந்தனைக் கட்டுப்பாடற்றது. பாடல் கட்டுப்பாடுடையது. கட்டுப்பாடு பண்பாடு தொடர்புடையது சிந்தனையைக் கட்டுப்பாடே ஒழுங்கு செய்கிறது.

பொருளாதார நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியான பாவனை நடனத்தில் இடம்பெற்ற முளைக்கும்மியும், காலப்போக்கில் நாட்டார் சமயத்தின் பாதிப்பிற்குள்ளாகி பெண் தெய்வங்களைக் குறித்த வர்ணனைகளும் புராணச் செய்திகளும் அடங்கிய கும்மிப் பாட்டாக மாறிவிட்டது. (2010.ப.92)

பொருளாதார நடவடிக்கையின் போது இச்சடங்கு கொண்டாட்ட நிலையில் இருந்திருக்கலாம். பின்னர் சமயத் தொடர்புடைய ஒன்றாக மாறிவிட்டது. இஃது ஒரு நாட்டுப்புற கலைவடிவம் என்ற அடிப்படையில் இம்முளைக்கும்மிப் பாட்டினுள் இடம்பெறும் ஆக்க இலக்கியக் காரணிகளை அடையாளங்காண முடியுமா? என்ற வினாத் தோன்றுகிறது. இதற்குக் காரணம் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

1. வாய்மொழி மரபுகள் (மூசயட)
2. பாடல்கள் (ளுழபெள)

என்ற இருவகையின. இவற்றுள் இடம்பெறும் கவிதையின் வடிவக் கூறுகளைப் பல்வேறு விதமாக அறிஞர்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளனர். ஆயின், கவிதையின் சிந்தனைப் போக்கும் வாழ்க்கை அனுபவச் செறிவும் பாடல்களில் (நாட்டுப்புறப் பாடல்களில்) தேடுவது தேவையாகிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஓசை இருக்கும்; உணர்ச்சி இருக்கும்; சொல், தொடை அழகிருக்கும். எனினும் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படாமல் இருக்குமென்பார் சு.சக்திவேல் (2002.ப.29) இத்துடன் 'செறிவான வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பாடல்களில் (ளுழபெள) கொணர இயலாது' என்ற க.பூரணசந்திரனின் கருத்து இணைத்து நோக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் தான் கவிதை மரபிற்கும் நாட்டுப்புறப்பாடல் மரபிற்கும் 'சிந்தனை' அடிப்படையிலான ஒர்மைகள், விலகல்கள் இலக்கண மரபில் கணக்கில் கொள்ளப் பெறுகின்றன.

இடைவெளி; மெளனம்.

கவிதைகளை 'இடைவெளி', 'மெளனம்'; என்ற அளவீடு கொண்டு அளக்கலாம். கவிதை மொழி, கேட்போருடன் ஊடாயிடும் போது 'இடைவெளி', 'மெளனம்' ஆகியன இன்றியமையாதன அல்லது அவையும் ஒரு கூறு என்பதாகக் கருதலாம்.

இதனைப் பாடலுக்குப் பொருத்தலாம். பொருந்தி வரும் வேளையில் பாடல் கவிதையாகிறது. ஆனால், உணர்ச்சிவெளிப்பாடு 'பாடல்' (ளுழபெ), 'கவிதை'(Pழநஅ) இவ்விரண்டிற்குமான வேறுபாட்டைத் தெளிவாக வரையறைக்கின்றது. 'ஒரு சூழலுக்கேற்ற வெளிப்பாடும் தக்க அறிவார்த்த பின்னணியும் இல்லாமற் போகும் போதுதான் கவிதை மிகையுணர்ச்சி கொண்டதாகி விடுகிறது என்று குறிப்பிடுவார் க.பூரணசந்திரன் (2008.ப.60)

மேலும், குறிப்பாக, பாடல்கள் (ளுழபெள) அல்லது நாட்டுப்புறப்பாட்டு வரிகள் என்பவற்றில் (ளுழபெள, டலசுஉள) இந்த ஆபத்து அதிகம் என்பதாகக் குறிப்பிடுவர். எனவே, இடைவெளி, மெளனத்தைக் கைகொண்டு கவிதைகளை அடையாளம் காணலாம். பழங்காலத்தில் கூற்றெச்சம். குறிப்பெச்சம் என்று அழைக்கப்பட்ட சொற்களே நடைமுறையில் இடைவெளி என்றுள்ளது.

'மெளனம்' என்பது கவிதையில் தொடர்பற்ற ஒரு செய்தி வருமெனக் காத்திருக்கும் போது அது தவிர்க்கப்படுதல் ஆகும். வாசகர்கள் தான் அனுபவ அறிவை

இட்டு நிரப்ப வேண்டும். இந்த இட்டு நிரப்பலே கவிதைக்கான வீச்சைப் பன்மடங்கு பெருக்கித் தருகின்றது. இந்த வீச்சானது நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணப்படுவதற்கான காரணிகளை ஆராய்தல் இன்றியமையாதது.

சான்றாக, சும்மிப் பாடலில் கீழ்க்காணும் வரிகள் இடம் பெறுகின்றன. அவை,

‘மலடி வந்து நீர் தெளித்தால் மைந்தனையே பெற்றெடுப்பாள்

இருசி வந்து நீர் தெளித்தால் இந்திரனையே பெற்றெடுப்பாள்’³

என்பதாகப் பாடல்வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘முளைப்பாரிச் சடங்குகள்’ பொருளாதார நடவடிக்கையின் தேக்க நிலையில் சமயத்திற்குத் தாவிய வடிவமைப்பு என்பதாகச் சொல்லலாம். ஆக்க இலக்கிய கவிதைக் கூறுகளில் ஒன்றான ‘இடைவெளி’, ‘மௌனம்’; இப்பாடலில் பயின்று வருவது புதிராக உள்ளது. ஆய்விற்குரிய ஒன்றாக உள்ளது.

சும்மிப்பாடலில் கூற்றெச்சம்

இப்பாடலின் பொருண்மை சும்மியடித்தலில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கு அதன் பயனைச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது. ‘மலடி’ பிள்ளைப்பேறு இல்லாதப் பெண் முளைக்கு

நீர்த்தெளித்தால் குழந்தைப்பேறு கிட்டும் என்று

குறை குறைநீக்கம் பயன்

மலடி பிள்ளைப்பேறு குழந்தை

என்பதாகப் பயின்று வந்துள்ளது.

இரண்டாமடி இதே போல்

குறை குறைநீக்கம் பயன்

இருசி பிள்ளைப்பேறு குழந்தை

என்பதாக உள்ளது. மலடி, இருசி என்ற இரண்டு சொற்களின் குறை குறைநீக்கம் பயன் என்னும் அமைப்புச் சரியாகப் பொருந்தி வந்திருக்கின்றது என்றாலும் இப்பாடலை உற்று நோக்கும் போது இவ்விரு சொற்களின் பொருள் ஒன்றல்ல.

மலடி - திருமணமாகிப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவர்

இருசி - திருமணமாகத் தகுதிப்பாடு அற்றவர்

பிரிதொரு முறையில் அணுக.

மலடி - சமூகம் பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பட்டம்

இருசி - பெண் தனக்கும் தன் சுற்றத்தாருக்கும் அறிய மற்றவர்களுக்கு மறைப்பது.

இதற்கு உடல் சார்ந்த இருசி (இயற்கை) சமூகம் சார்ந்த மலடி (செயற்கை) சொற்களும் அடுத்தடுத்து அடுக்கி வந்துள்ளன எனினும் இதன் 'இடைவெளி', 'மௌனம்' வாசகரால் இட்டு நிரப்பும் படியாக இல்லை. தொடர்புடைய செய்தியை எதிர்நோக்கும் வாசகனுக்குப் பாடல் பாய்ச்சலை உண்டாக்குகிறது.

'மலடி வந்து நீர் தெளித்தால் மைந்தனையே பெற்றெடுப்பாள்

இருசி வந்து நீர் தெளித்தால் இருநாளில் சமைந்து நிற்பாள்'

என்று சமைதல், பூப்பெய்தல், பருவமடைதல் என்ற பதங்களை எதிர்நோக்கும் வாசகனை ஏமாற்றி திருமணத்திற்கு அடுத்த கட்ட நகர்வை 'பாடகர்' நகர்த்தியமைக்கான காரணம் 'மௌனம்' அன்றி வேறில்லை. இந்த மௌனம் எதற்கு என்று என்னும் போது கூட்டு நனவிலியில் உருவாகும் இந்நாட்டுப்புறப்பாடலின் ஆசிரியர் ஓர் ஆணாக இருக்க வாய்ப்பில்லை.

பாய்ச்சலும் கும்மியும்

பெண் சார்ந்த உடலமைப்பினையும் அதனுள் நிகழும் மாற்றங்களையும் 'பொது வெளிக்குச் சமயச் சொல்லாடலில் சொல்லும் போது கூட மறைத்து விளையாடும் விளையாட்டை நாட்டுப்புறப் பாடலும் கணக்கில் கொண்டுள்ளது என்பதற்கான கணத்ததோர் சான்றாக, இப்பாடல் வரிகளைக் கொள்ளலாம்.

பெண்மொழிப் புனைவு பெண்உடல் சார்ந்த செய்திகளை (உண்மைகளை) விளக்கமாக்கித் தரும் வேளையில்; சமூகம் சார்ந்த சான்றுகள் ஒரு விடயத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லிக் காட்டும் நாட்டுப்புறப்பாடல், உடல் சார்ந்த இயற்கைப் பண்பை எதற்காகவும் எள்ளி நகையாடவோ மேற்கோளாகவோ யாதொன்றிற்கும் பயன்படுத்தவில்லை என்பது இதனுள் பதிவாகியுள்ளது. இவ்விடத்தில் 'மலடி' பெண் இல்லையா என்ற மாற்றுக் குரல்கள் ஒலிக்கலாம். மலடி என்ற சொல் சமூகச் சொல்லாடலில் பகிர்ந்துள்ளது. எனவே, பெண் மொழி தனக்கான உடல் சார்ந்த குறையை மறைக்க அல்லது மௌனம் காக்க சமூகம் சார்ந்த மற்றொரு சொல்லைக் கைக்கொண்டுள்ளது.

கும்மியடிக்கும் பெண்கள் அறிவு ஜீவியாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நடைமுறை எதார்த்தத்தை அப்படியே பேசிவிடும். ஒழிவு மறைவு இல்லை. என்றெல்லாம் அதனதன் தரம் தாழ்த்த வேண்டியதில்லை. சிந்தனை மரபில் கவிதைக்கு

உண்டான அனைத்துத் தகுதிகளும் வடிவம் மட்டுமல்லாது கருத்து வடிவிலும் நாட்டுப்புறப் பாடலுக்கு நயம் கூடுதல் என்பதனை இப்பாடல் வரிகள் பறைசாற்றுகின்றன.

மலடி நீர் தெளித்தல் மைந்தன்
 இருசி நீர் தெளித்தல் இந்திரன்

மைந்தன், இந்திரன் என்ற சொந்தேர்வுகள் மிகச் சாதாரணமாக, எதுகை, மோனை நயத்திற்காக இட்டு நிரப்பியவையல்ல.

மைந்தன் - மானுடன்
 இந்திரன் - தேவர்

என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மைந்தன் மீண்டும் அதே போல் ஒரு நிலைமையை (குழந்தைப் பேறு) இல்லாமல் போக வாய்ப்புண்டு. ஆனால், இந்திரன் குழந்தைப் பேறு பற்றிப் புராண இதிகாசம் தரும் பட்டியல் அதிகம்.

தொகுப்புரை

- நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஆக்க இலக்கியக் கூறுகளான 'இடைவெளி', 'மௌனம்' பயின்று வந்துள்ளனவா என்பது ஆய்வுச் சிக்கலாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.
- இதற்காக, நாட்டுப்புற முளைக்கும்மிப் பாடல்கள் தரவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டன.
- நாட்டுப்புற முளைக்கும்மிப் பாடல் மரபிற்கும் கவிதை மரபிற்கும் சிந்தனை அடிப்படையிலான ஒர்மைகள், விலகல்கள் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.
- இடைவெளி, மௌனம் நாட்டுப்புற முளைக் கும்மிப் பாடலில் ஏற்படுத்தியுள்ள பாய்ச்சல் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- பெண்சார்ந்த உடலமைப்பு மாற்றங்களையும் அதனுள் நிகழும் இயற்கைத் தொடர்பான விடயங்களையும் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் பொது வெளிக்குச் சொல்லும் போது மறைத்து விடுகிறது என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- சிந்தனை மரபில் கவிதைக்கு உண்டான அனைத்துத் தகுதிகளும் வடிவம் மட்டுமல்லாது கருத்து வடிவிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது சுட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நிறைவுரை

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இடம்பெறும் ஆக்க இலக்கியக் கூறுகளை மொத்தமாக ஆராய இலக்கிய பண்பாட்டுடன் கூடிய ஓர் அகராதியினை உருவாக்க வேண்டியத் தேவையுள்ளது. அதன் மூலமாக பழமையான பாட்டு மரபிற்கும் எழுத்து மரபிற்கும் இடையிலான ஊடாட்டத்தை இட்டு நிரப்பலாம். இம்முறையானது நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஏட்டிலக்கியமாக மலர்ந்த காலத்திலுள்ள 'கருவிமொழி' யினைக் கண்டறிய வாய்ப்பாக அமையும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தென்மாவட்டங்களில் கிராமத் தேவதைகளுக்கு (காளி, மாரி) நடத்தப்படும் திருவிழாவில் இச்சடங்கு இடம்பெறும். திருவிழா பத்து நாட்கள் நடைபெறும். 'பங்குனி' மாதம் ஏதேனும் ஒரு வெள்ளிக் கிழமையில் அம்மனுக்குக் 'காப்புக் கட்டுதல்' நிகழ்வு நடைபெறும். அப்பொழுது மண்த் தொட்டிகளில் பனை ஓலைக் கொட்டாண்களில் விதைகளைப் (நவதானியம்) பரப்புவர். இதற்கு முளைப்பானை என்று பெயர். விதைகளைப் பரப்புவதற்கு 'முளைப் பரப்புதல்' என்று பெயரிட்டழைப்பர். 'எட்டாம் நாள்' திருவிழாவின் போது வளர்ந்த தொட்டிகளை அல்லது கொட்டான்களைப் பொது வெளிக்குக் கொணர்வர். ஏழுநாள் பூர்த்தியான பின் வளர்ந்த முளைகள் 'முளைப்பாரி' என்றழைக்கப்படுகின்றது. இம்முளைப் பாரிகளை அம்மனாகப் பாவித்து அதற்குச் சில சடங்குகளைச் செய்வர். திருவிழாவின் இறுதிநாளில் நீர்நிலைகளுக்குச் சென்று கரைத்து விடுவர்.

2. முளைப்பரப்பிய முதல்நாள் முதல் ஏழாம் நாள் வரை முளைப் பாளைகளுக்குச் சத்தம் கேட்கும்படியாகப் பெண்கள் ஒன்று கூடி கும்மிப்பாடி, கும்மியடிப்பர். இதற்கு 'முளைக்கும்மி' என்று பெயர். இதனுள் அம்மன் வருணனைகளும் இடம்பெறும்.

3. தகவலாளி பெயர்: பூரணம் பாலினம் : பெண். வயது : 55 சாதி : அகமுடையார் ஊர் மதுரை நாள்: 05.04.2015

ஆய்விற்கு உதவியன

1. சக்திவேல்.சு. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை 2002 மூன்றாம் பதிப்பு.

2. சிவசுப்பிரமணியன் ஆ. மந்திரமும் சடங்குகளும் காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2010.

3. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு சங்க இலக்கியம் கவிதையும் கருத்தும், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை 2009.

4. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு, இலக்கியமும் கருத்து நிலையும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை 2011.

5. பூரணசந்திரன்.க. கவிதையியல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2008.